

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 stycznia 1979 r.

Nr 1

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

1 — nr 1 z dnia 5 stycznia 1979 r. w sprawie cen porównywalnych wyrobów i usług przemysłowych w latach 1980—1985	1
2 — nr 2 z dnia 5 stycznia 1979 r. w sprawie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	4

ZARZĄDZENIA:

3 — nr 6 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1979 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ograniczenia opiniowania celowości importu wyrobów przemysłu elektromaszynowego	5
4 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1978 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Motorowy”	5
5 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1978 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej”	5
6 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1979 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Obrony Kraju”	6
7 — Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1978 r. w sprawie ustalenia wzoru, próby i wagi monety nominalnej wartości 2000 zł	6
8 — Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1979 r. w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monety nominalnej wartości 20 zł	6
9 — Ministra Finansów z dnia 10 stycznia 1979 r. w sprawie ulg z tytułu powiększenia pogłowia krów mlecznych	7
10 — Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1979 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa w rozwoju jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych	7

1

UCHWAŁA Nr 1 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1979 r.

w sprawie cen porównywalnych wyrobów i usług przemysłowych w latach 1980—1985.

W celu zapewnienia w latach 1980—1985 warunków do mierzenia dynamiki produkcji wyrobów i usług przemysłowych oraz badania zmian zachodzących w gałęziowej i terytorialnej strukturze produkcji Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb ustalania cen porównywalnych wyrobów i usług przemysłowych na lata 1980—1985, opracowania i wydania katalogów tych cen oraz ich stosowania.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

1) skorygowanej cenie zbytu — rozumie się przez to faktycznie obowiązującą cenę zbytu w odniesieniu do

wyrobów nie obciążonych podatkiem obrotowym i wyrobów, w stosunku do których nie są stosowane dotacje przedmiotowe, a w stosunku do pozostałych wyrobów — cenę zbytu zmniejszoną o podatek obrotowy lub zwiększoną o dotacje przedmiotowe bądź cenę fabryczną w odniesieniu do wyrobów, na które obowiązują ceny fabryczne,

2) ministrze — rozumie się przez to również kierownika urzędu centralnego, a w sprawach dotyczących spółdzielni — zarząd centralnego związku spółdzielni,

3) dyrektorze zjednoczenia — rozumie się przez to dyrektora zjednoczenia państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, kombinatu przemysłowego lub przed-

sieźbiorstwa państwowego bezpośrednio podlegającego ministrowi, zarząd krajowego, wojewódzkiego i regionalnego związku spółdzielni oraz wojewódzkiej spółdzielni pracy w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, regionalne i wojewódzkie związki spółdzielni inwalidów w Związku Spółdzielni Inwalidów, centralny zarząd w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, zrzeszenie w Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”, zarząd Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch”,

- 4) zjednoczeniu wiodącym — rozumie się przez to właściwe branżowo zjednoczenie lub inną jednostkę organizacyjną, upoważnioną do wykonywania funkcji koordynacji ogólnobranżowej w rozumieniu uchwały nr 121 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej (Monitor Polski Nr 28, poz. 124) i zarządzenia nr 15 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1978 r. w sprawie ustalenia listy branż (grup wyrobów) objętych koordynacją gospodarczą według stanu w dniu 1 stycznia 1978 r. (Monitor Polski Nr 6, poz. 22).

§ 2. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i jednostki spółdzielcze (zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym), zaliczone do działu „Przemysł”, są obowiązane do obliczania produkcji globalnej w cenach porównywalnych w okresach półrocznych i rocznych.

2. Ceny porównywalne są stosowane jako ceny stałe do obliczania porównywalnych wartości produkcji globalnej. Dla zachowania porównywalnych wartości produkcji globalnej w dłuższym czasie ceny porównywalne powinny być stosowane jednolicie i niezmiennie przez cały okres, na który zostały wprowadzone.

3. Przez ceny porównywalne ustalone na lata 1980—1985 rozumie się skorygowane ceny zbytu obowiązujące w dniu 1 stycznia 1979 r. w zjednoczeniach będących głównymi producentami poszczególnych wyrobów.

§ 3. 1. Zjednoczenia wiodące opracują katalogi cen porównywalnych na lata 1980—1985 w zakresie wszystkich wyrobów (usług) branży, w odniesieniu do wszystkich jednostek uspołecznionych objętych porozumieniem branżowym, niezależnie od ich przynależności organizacyjnej.

2. W odniesieniu do wyrobów (usług) nie objętych zakresem porozumień branżowych katalogi cen porównywalnych na lata 1980—1985 opracują zjednoczenia przemysłu państwowego, w których skład wchodzi przedsiębiorstwa będące głównymi producentami tych wyrobów, dla wszystkich producentów tych wyrobów, niezależnie od ich przynależności organizacyjnej.

3. W odniesieniu do wyrobów nie objętych zakresem porozumień branżowych i produkowanych jedynie przez jednostki spółdzielcze katalogi cen porównywalnych opracują w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy — krajowe związki spółdzielni, wojewódzkie związki spółdzielni oraz wojewódzkie spółdzielnie pracy, w Związku Spółdzielni Inwalidów — regionalne i wojewódzkie związki spółdzielni inwalidów, w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” — Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego, Centralny Zarząd Ogrodnictwa, Zarząd Produkcji i Centralny Zarząd Handlu — Biuro Usług w Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” — wojewódzkie spółdzielnie spożywców.

4. W razie występowania u poszczególnych producentów różnych skorygowanych cen zbytu na jeden wyrób jednostka opracowująca katalog cen porównywalnych przyjmuje jako cenę porównywalną skorygowaną cenę zbytu producenta, u którego skupiona jest przeważająca część produkcji danych wyrobów.

§ 4. 1. Katalogi cen porównywalnych powinny obejmować wyroby i roboty (usługi) przemysłowe, mające obowiązujące ceny zbytu w dniu 1 stycznia 1979 r. bądź ustalone po tym terminie do czasu opracowania katalogów.

2. W celu uproszczenia prac związanych z obliczaniem wartości produkcji w cenach porównywalnych jednostki wydające katalogi cen porównywalnych mogą opracowywać grupowe ceny porównywalne.

3. Grupy wyrobów, dla których mają być ustalone grupowe ceny porównywalne, nie powinny być zbyt liczne, tak aby wewnątrzgrupowe zróżnicowanie w kosztach produkcji poszczególnych wyrobów i różnice w tempie wzrostu ich produkcji nie miały istotnego wpływu na zniekształcenie dynamiki wartości produkcji w cenach porównywalnych.

4. Podstawą ustalenia grupowych cen porównywalnych są średnio ważone skorygowane ceny zbytu artykułów wchodzących w skład danej grupy, określone na podstawie struktury asortymentowej produkcji za 1978 rok, obliczone według skorygowanych cen zbytu obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r.

5. Do katalogów cen porównywalnych nie włącza się:

- 1) wyrobów produkcji nietypowej (wyrobów niepowtarzalnych, produkowanych na jednorazowe zamówienie odbiorcy krajowego lub na eksport) oraz zespołów, podzespołów i części kooperacyjnych przeznaczonych na eksport,
- 2) prototypów i wyrobów serii próbnych,
- 3) wyrobów, na które ustalono tymczasowe ceny zbytu na okres ograniczony,
- 4) wyrobów produkowanych doświadczalnie na skalę półtechniczną przez okres nie dłuższy niż rok,
- 5) robót (usług) przemysłowych w przemyśle państwowym, na które nie są zatwierdzone ceny zbytu,
- 6) robót (usług) przemysłowych wykonywanych przez przemysł spółdzielczy.

6. W odniesieniu do usług określonych w ust. 5 pkt 6 mają zastosowanie grupowe współczynniki przeliczeniowe z cen realizacji na ceny porównywalne.

7. Główny Urząd Statystyczny ustali zasady obliczania i stosowania grupowych współczynników przeliczeniowych, o których mowa w ust. 6.

8. Katalogi grupowych współczynników przeliczeniowych dla usług wykonywanych przez przemysł spółdzielczy, o których mowa w ust. 6, opracują jednostki wymienione w § 3 ust. 3.

§ 5. 1. Nomenklatura wyrobów ujętych w katalogach cen porównywalnych powinna być zgodna z Systematycznym Wykazem Wyrobów (wydanie II, z uzupełnieniem nr 1 i 2), wydanym przez Główny Urząd Statystyczny. W katalogach cen porównywalnych powinny być zachowane: kolejność, symbole cyfrowe, nazwy wyrobów i ich grupy, występujące w Systematycznym Wykazie Wyrobów. Jednostki miary powinny być zgodne z Wykazem jednostek miar obowiązujących w statystyce państwowej, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 14 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

nego Urzędu Statystycznego z dnia 23 maja 1978 r. w sprawie wprowadzenia wykazu jednostek miar obowiązujących w statystyce państwowej.

2. Nomenklaturę grup usług, o których mowa w § 4 ust. 5 pkt 6, ustala jednostki wymienione w § 3 ust. 3, uwzględniając obowiązującą Klasyfikację Usług.

§ 6. 1. Ceny porównywalne wyrobów objętych porozumieniem branżowym ustala dyrektor zjednoczenia wiodącego, a pozostałych wyrobów — dyrektor zjednoczenia, jeżeli minister nie zastrzegł decyzji w tym zakresie do swej właściwości.

2. Ceny porównywalne wyrobów produkowanych przez jednostki spółdzielcze, nie objętych porozumieniem branżowym, ustala zarząd jednostek wymienionych w § 3 ust. 3.

3. Ceny porównywalne wyrobów nie objętych porozumieniem branżowym, produkowanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe zgrupowane w zjednoczeniu nieprzemysłowym, ustala dyrektor właściwego zjednoczenia.

4. Ceny porównywalne wyrobów i usług, określonych w § 4 ust. 5 pkt 1—5, ustala dyrektor przedsiębiorstwa zgodnie z zasadami podanymi w § 8 ust. 1—5.

5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do grupowych współczynników przeliczeniowych, o których mowa w § 4 ust. 6.

6. Ceny porównywalne wyrobów, o których mowa w § 3, i grupowe współczynniki przeliczeniowe dla usług przemysłowych, o których mowa w § 4 ust. 6, stają się obowiązujące po zarejestrowaniu katalogów cen porównywalnych w Głównym Urzędzie Statystycznym. Główny Urząd Statystyczny może odmówić rejestracji katalogów w razie stwierdzenia niewłaściwego poziomu proponowanej ceny porównywalnej, niezgodności nomenklatury z Systematycznym Wykazem Wyrobów lub układu katalogu niezgodnego z wytycznymi Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. 1. Katalogi cen porównywalnych, o których mowa w § 4, powinny być uzupełnione o wyroby nowe i zmodernizowane w rozumieniu uchwały nr 134 Rady Ministrów z dnia 7 września 1977 r. w sprawie zasad przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów przemysłowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 119), których produkcję podjęto po opracowaniu katalogów.

2. Uzupełnienia katalogów cen porównywalnych dokonywane będą przez jednostki, które opracowały te katalogi.

§ 8. 1. Ceny porównywalne wyrobów nowych i zmodernizowanych ustala się w wysokości wynikającej z przemnożenia skorygowanej ceny zbytu tego wyrobu przez współczynnik wyrażający stosunek ceny porównywalnej najbardziej zbliżonego wyrobu do obowiązującej skorygowanej ceny zbytu tego wyrobu.

2. W razie niemożności porównania wyrobu nowego i zmodernizowanego z innymi wyrobami cenę porównywalną tego wyrobu ustala się na podstawie planowanego (normatywnego) kosztu własnego, skorygowanego współczynnikiem zmiany kosztów określonych w ust. 3, z doliczeniem obowiązującej w dniu 1 stycznia 1979 r. stawki zysku, lub na podstawie planowanego (normatywnego) kosztu własnego, z doliczeniem obowiązującej stawki zysku skorygowanego współczynnikiem wyrażającym stosunek wartości produkcji danej grupy wyrobów w cenach porównywalnych do wartości w cenach wyjściowych.

3. Współczynnik zmiany kosztów, o którym mowa w ust. 2, jest to współczynnik wyrażający procentowy stosunek kosztów własnych ustalonych zgodnie z cenami, taryfami i stawkami obowiązującymi w dniu 1 stycznia 1979 r. do planowanych (normatywnych) kosztów własnych wyrobów nowych i zmodernizowanych, obliczonych według aktualnie obowiązujących cen zbytu wyrobów zapotrzeniowych, usług i taryf przewozowych, stawek amortyzacyjnych i stawek plac.

4. Współczynniki, o których mowa w ust. 2, ustala dyrektor zjednoczenia.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do cen usług typowych, na które ustalone są ceny zbytu.

§ 9. Zmiany cen detalicznych lub cen zbytu wyrobów wymienionych w katalogach cen porównywalnych nie stanowią podstawy do dokonywania zmiany cen porównywalnych tych wyrobów.

§ 10. 1. Ceny porównywalne wyrobów nowych i zmodernizowanych są ustalane według zasad określonych w § 6, z uwzględnieniem przepisów § 7.

2. Ceny porównywalne wyrobów nowych i zmodernizowanych ujęte w uzupełnieniach do katalogów cen porównywalnych stają się obowiązujące po zarejestrowaniu tych uzupełnień w Głównym Urzędzie Statystycznym przez jednostki, o których mowa w § 3 ust. 1—3.

§ 11. 1. Grupowe ceny porównywalne mogą być zmienione w razie stwierdzenia zasadniczych zmian w wewnętrznej strukturze asortymentowej poszczególnych grup wyrobów i na skutek wprowadzenia do produkcji nowych asortymentów. Zmiana taka wymaga zgody Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Zmiana grupowych współczynników przeliczeniowych, o których mowa w § 4 ust. 6, następuje wraz ze zmianą cen usług. Grupowe współczynniki przeliczeniowe wyrażają procentowy stosunek wartości usług w cenach z dnia 1 stycznia 1979 r. (bez podatku obrotowego) do wartości usług w cenach aktualnie obowiązujących.

3. Zmiany grupowych współczynników przeliczeniowych dla usług dokonuje jednostka, która opracowała właściwy katalog grupowych współczynników przeliczeniowych.

4. Grupowe współczynniki przeliczeniowe stają się obowiązujące po zarejestrowaniu katalogów grupowych współczynników przeliczeniowych w Głównym Urzędzie Statystycznym.

§ 12. Ustala się następujący terminarz prac nad przygotowaniem katalogów cen porównywalnych i grupowych współczynników przeliczeniowych dla usług przemysłowych:

- 1) do dnia 30 listopada 1979 r. jednostki, o których mowa w § 3 ust. 1—3, przedstawia katalogi cen porównywalnych do zarejestrowania w Głównym Urzędzie Statystycznym,
- 2) do dnia 29 lutego 1980 r. Główny Urząd Statystyczny dokona rejestracji katalogów i przekaze je jednostkom, które zgłosiły te katalogi do zarejestrowania,
- 3) do dnia 30 czerwca 1980 r. jednostki, które przedstawiły katalogi do zarejestrowania, wydrukują je i rozesła do wszystkich przedsiębiorstw produkujących określone wyroby.

§ 13. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustali tryb opracowania, rejestrowania

i wydania katalogów cen porównywalnych i katalogów grupowych współczynników przeliczeniowych oraz ich aktualizowania — w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 14. 1. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń są obowiązani do prowadzenia systematycznej kontroli stosowania cen porównywalnych w podległych im (zgrupowanych) przedsiębiorstwach oraz do zapewnienia usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

2. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego corocznych ocen stanu dyscypliny w zakresie stosowania cen porównywalnych. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, gdy stan dyscypliny w zakresie stosowania cen porównywalnych jest zadowolający, może wyrazić zgodę na przedstawianie mu takich ocen co dwa lata.

3. Główny Urząd Statystyczny i terenowe organy statystyki państwowej organizują kontrolę stosowania właściwych cen porównywalnych.

§ 15. Zasady i tryb ustalania cen porównywalnych wyrobów produkcji specjalnej określają odrębne przepisy.

§ 16. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zapewni począwszy od 1979 r. systematyczne obliczanie reprezentacyjnych indeksów cen zbytu wyrobów i usług przemysłowych w okresach kwartalnych, jak również zapewni doskonalenie metod obliczania tych indeksów w latach następnych.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen oraz ministrowie resortów gospodarczych współdziałają z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie ustalania metod i źródeł informacji o ruchach cen, zwłaszcza związanych z wprowadzaniem do produkcji wyrobów nowych, zmodernizowanych i nietypowych.

§ 17. Traci moc uchwała nr 81 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1976 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz stosowania cen porównywalnych w latach 1976—1980 (Monitor Polski Nr 20, poz. 89), z tym zastrzeżeniem, że ceny porównywalne ustalone na podstawie tej uchwały są stosowane w sprawozdawczości za okresy do dnia 31 grudnia 1979 r.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

2

UCHWAŁA Nr 2 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1979 r.

w sprawie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W celu przyspieszenia rozbudowy i modernizacji urządzeń łączności w zakresie telefonii miejscowej, pełniejszego zaspokojenia zapotrzebowania ludności na instalacje telefonów i poprawy jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych, na podstawie art. 51 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Tworzy się w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (PPTT) Fundusz Rozwoju Telekomunikacji, zwany dalej „Funduszem Rozwoju“.

§ 2. 1. Fundusz Rozwoju tworzy się w Zarządzie PPTT.

2. Fundusz Rozwoju tworzy się przede wszystkim z wpływów od ludności, to jest:

- 1) z 50% opłat za instalacje telefonów,
- 2) z 15% opłat za rozmowy telefoniczne.

3. Na rzecz Funduszu Rozwoju przeznaczają się ponadto:

- 1) 48% opłat pobieranych od jednostek gospodarki społecznej za przyłączenie aparatów telefonicznych oraz łączy central abonenckich do telefonicznej sieci użytku publicznego,
- 2) wpływy z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

4. Pobrane opłaty, o których mowa w ust. 2 oraz w ust. 3 pkt 1, zalicza się w pełnej wysokości na wpływy PPTT, a ich równowartość obciąża koszty działalności tego przedsiębiorstwa i odpisywana jest na Fundusz Rozwoju.

5. Fundusz Rozwoju przejmuje środki gromadzone z tytułu odsetek naliczonych od przedpłat dokonanych na instalowanie aparatów telefonicznych.

6. Środki Funduszu Rozwoju gromadzone są na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym. Naliczone od tych środków odsetki bankowe powiększają Fundusz Rozwoju.

7. Nie wykorzystane środki Funduszu Rozwoju w danym roku przechodzą na rok następny.

§ 3. 1. Ze środków Funduszu Rozwoju mogą być realizowane zadania inwestycyjne polegające na:

- 1) budowie i rozbudowie telefonicznych central osiedlowych,
- 2) budowie i rozbudowie sieci telefonii miejscowej wewnętrznej,
- 3) modernizacji urządzeń telefonii miejscowej w osiedlach.

2. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać wartości kosztorysowej 25 mln zł; w wyjątkowych wypadkach wartość kosztorysowa tych zadań może być podwyższona do 50 mln zł.

3. Decyzje o podjęciu inwestycji ze środków Funduszu Rozwoju podejmuje Minister Łączności, z tym zastrzeżeniem, że decyzje dotyczące inwestycji o wartości kosztorysowej ponad 25 mln zł mogą być podjęte za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

4. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być realizowane ponad nakłady inwestycyjne określone dla resortu łączności w uchwale o narodowym planie społeczno-gospodarczym i mogą być wykonywane